

13 FUNDAMENTALS OF FAITH

IKAR ELEVEN: REWARD AND PUNISHMENT

1. Rambam, Pirush Hamishnayos Sanhedrin Perek 10

והיסוד האחד עשר שהוא יתעלה משלם גמול טוב למי שמקיים מצות התורה, ומעניש מי שעובר על אזהרותיה, ושגמולו הגדול הוא העולם הבא, ועונשו החמור הכרת. וכבר אמרנו בענין זה מה שיש בו די. והפסוק המורה על היסוד הזה אמרו אם תשא חטאתם ואם אין מחיני נא מספרך, והשיבו יתעלה מי אשר חטא לי וכו'. ראה שידוע לפניו העובד והחוטא לשלם גמול טוב לזה ולענוש את זה.

גומל לאיש חסד כמפעלו, נותן לרשע רע כרשעתו

אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו גומל טוב
לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו:

Why Did Hashem Create the World?

Rabbi Moshe Chaim Luzzatto

[R. Moshe Chaim Luzzatto, born Padua, Italy, 1707-1746]

2. Derech Hashem, Part 1:1-2

PART ONE, ON THE PURPOSE OF CREATION

א

What is the Purpose?

התכלית בבריאה: הנה התכלית בבריאה היה להטיב מטובו ית' לזולתו והנה תראה כי הוא לבדו ית"ש השלימות האמיתי המשולל מכל החסרונות ואין שלימות אחר כמוהו כלל.

What is the Greatest Good?

ונמצא שכל שלימות שידומה חוץ משלימותו ית' הנה איננו שלימות אמיתי אלא יקרא שלימות בערך אל ענין חסר ממנו אך השלימות בהחלט אינו אלא שלימותו ית' וע"כ בהיות חפצו ית' להטיב לזולתו לא יספיק לו בהיותו מטיב קצת טוב אלא בהיותו מטיב תכלית הטוב שאפשר לברואים שיקבלו ובהיותו הוא לבדו ית' הטוב האמיתי לא יסתפק חפצו הטוב אלא בהיותו מהנה לזולתו בטוב שהוא עצמו שהוא בו ית' מצד עצמו שהוא הטוב השלם והאמיתי.

ב

How the Greatest Good be Given?

ענין השלימות והחסרונות וקניית השלימות: ואולם גזרה חכמתו שלהיות הטוב שלם ראוי שיהיה הנהנה בו בעל הטוב ההוא פי' מי שיקנה הטוב בעצמו ולא מי שיתלוה לו הטוב בדרך מקרה

...

וע"כ גזר וסידר שיבראו עניני שלימות ועניני חסרון ותברא בריה שיהיה בה האפשרות לשני הענינים בשוה ויותנו לבריה הזאת אמצעים שעל ידם תקנה לעצמה את השלימות ותעדיר ממנה את החסרונות ואז יקרא שנתדמית במה שהיה אפשר לה לבוראה ותהיה ראויה לידבק בו וליהנות בטובו:

ד

Why is there a world?

העיקר שבבריות והעמל בהם: והנה לשיהיו במציאות הענינים השונים האלה של שלימות וחסרון שזכרנו ותמצא הבריה שזכרנו בתכונה שהיא צריכה להיות פי' באפשרות לב' הענינים וביכולת עליהם שיקנה השלימות ויעדר מן החסרונות ושימצאו לו האמצעים לדבר הזה פי' לקנות זה השלימות הנה ודאי שפרטים רבים ושונים צריך שימצאו בבריאה ויחסים רבים בין הפרטים האלה עד שיצלח התכלית המכוון בה ואולם הבריה אשר התעתדה לענין הגדול הזה דהיינו לדביקות בו ית' כמ"ש היא תקרא העיקרית שבכל הבריאה וכל שאר מה שימצא במציאות לא יהיה אלא עוזר באיזה צד או באיזה בחי' אל התכלית לשיצלח וימצא וע"כ יקראו טפלים לבריה העיקרית שזכרנו:

ה

אך הבריה העיקרית באמת היא המין האנושי וכל שאר הנבראים בין הגבוהים ממנו ובין השפלים ממנו אינן אלא בעבורו להשלמת ענינו לפי כל הבחינות הרבות והשונות הראויות לימצא בהם וכמ"ש עוד לפנינו בס"ד. והנה ההשכלה ולכל המדות הטובות הם עניני שלימות שנמצאו להשתלם בם האדם ועניני החומר ומדות הרעות הם עניני החסרון שזכרנו שהאדם מושם ביניהם לקנות לו השלימות:

Why is free will necessary?

בחירת האדם: כבר זכרנו היות האדם אותה הבריה הנבראת לידבק בו ית' והיא המוטלת בין השלימות והחסרונות והיכולת בידו לקנות השלימות. ואולם צריך שיהיה זה בבחירותו ורצונו כי אלו היה מוכרח במעשיו להיות בוחר עכ"פ בשלימות לא היה נקרא באמת בעל שלימותו כי איננו בעליו כיון שהוכרח מאחר לקנות והמקנהו הוא בעל שלימותו ולא היתה הכונה העליונה מתקיימת. ע"כ הוכרח שיונח הדבר לבחירתו שתהיה נטיתו שקולה לב' הצדדין ולא מוכרחת לא' מהם ויהיה בו כח הבחירה לבחור בדעת ובחפץ באיזה מהם שירצה והיכולת ג"כ בידו לקנות איזה מהם שירצה ע"כ נברא האדם ביצ"ט ויצ"ר והבחירה בידו להטות עצמו לצד שהוא רוצה:

ב

הרכבת הגוף והנשמה: ואולם להיות הדבר הזה נשלם כראוי גזרה החכמה העליונה שיהיה האדם מורכב מב' הפכים דהיינו מנשמה שכלית וזכה וגוף ארצי. ועבור שכל א' מהם יטה בטבע לצדו דהיינו הגוף לחומריות והנשמה לשכליות ותמצא ביניהם מלחמה באופן שאם תגבר הנשמה תתעלה היא ותעלה הגוף עמה ויהיה אותו האדם המשתלם בשלימות המעותד ואם יניח האדם שינצח בו החומר הנה ישפל הגוף ותשפל נשמתו עמו ויהיה אותו האדם בלתי הגון לשלימות ונדחה ממנו ח"ו ולאדם הזה יכולת להשפיל חומריו לפני שכלו ונשמתו ולקנות שלימותו כמ"ש:

ג

When can we cash in?

עה"ז ועה"ב: ואמנם גזר טובו ית' שיהיה גבול להשתדלות הזה המצטרך לאדם להשיג השלימות וכשהשלים השתדלותו ישיג שלימות וינוח בהנאתו לנצח נצחים ע"כ חוקקו לו ב' זמנים א' זמן העבודה וא' זמן קיבול השכר. ואולם מדת הטוב מרובה שעבודה יש לה זמן מחוקק כמו שגזרה חכמתו ית' היותו נאות לה וקיבול השכר אין לו תכלית אלא לנצח נצחים הוא מתענג והולך בשלימות אשר קנה לו:

Examples of This Being Central

Kibud Av V-Em and Shiluach Haken

3. Talmud Bavli, Chullin 142a

גמ'. תניא דבי ר' יעקב אומר: אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שמתן שכרה בצדה, שאין תחיית המתים תלויה בה, בכבוד אב ואם כתיב +דברים + למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך, בשילוח הקן כתיב למען ייטב לך והארכת ימים; הרי שאמר לו אביו: עלה לבירה והבא לי גוזלות! ועלה, ושלח את האם ולקח את הבנים, ובחזרתו נפל ומת, היכן אריכות ימיו של זה? והיכן טובתו של זה? אלא: למען יאריכון ימיך - בעולם שכולו ארוך, ולמען ייטב לך - לעולם שכולו טוב

Kareis

4. Vayikra 18:29

כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם:

5. Ramban, Vayikra 18:29

וביאור הענין, כי האוכל חלב או דם והוא צדיק ורובו זכיות אבל גברה תאותו עליו ונכשל בעבירה ההיא, יכרתו ימיו וימות בנעורים קודם שיגיע לימי זקנה, והם ששים שנה, ואין נפשו בהכרת, אבל יהיה לו חלק בעולם הנשמות כפי הראוי למעשיו הטובים כי צדיק היה, ויהיה לו עוד חלק לעולם הבא הוא העולם שאחרי התחיה, ובזה אמר ונכרת האיש ההוא:

ואשר עם החטא החמור ההוא יהיו עונותיו מרובין מזכותיו, עונש הכרת שבעבירה החמורה מגיע לנפש החוטאת לאחר שתפרד מן הגוף והיא נכרתת מחיי עולם הנשמות, ובמחויבי הכרת הזה רומז הכתוב ונכרתה הנפש ההיא מלפני, וכתוב והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה. ואלו אין להם כרת בגופם, אלא פעמים שיחיו ויגיעו לימים רבים וגם עד זקנה ושיבה, כענין שכתוב (קהלת ז טו) ויש רשע מאריך ברעתו. וזהו מה שאמרו רבותינו (עיין ר"ה יז א) אבל מי שעונותיו מרובין מזכותיו ובכללן עון פושעי אומות העולם בגופן ואמר רב פפא בעבירה, כלומר בערוה מן העריות, יורדים לגיהנם ונדונין שנים עשר חודש, לאחר שנים עשר חודש גופן כלה ונשמתן נשפלת ורוח מפזרתן תחת כפות רגלי הצדיקים וכו':

ויש כרת חמור שנכרת גופו ונפשו, והוא הנאמר בו (במדבר טו לא) כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההיא עונה בה, ודרשו (שבועות יג א) הכרת, בעולם הזה, תכרת, לעולם הבא, לומר שהוא ימות בנוער וחיתו בקדשים, שלא תחיה נפשו בתחיית המתים ואין לה חלק לעולם הבא:

...

וטעם הענין, כי נשמת האדם נר ה' אשר נופחה באפינו מפי עליון ונשמת שדי, כמו שנאמר (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים. והנה היא בעיניה ולא תמות, ואיננה מורכבת שתפרד הרכבתה ותהיה לה סיבת הויה והפסד כמורכבים, אבל קיומה ראוי והוא עומד לעד כקיום השכלים הנבדלים, ולכך לא יצטרך הכתוב לומר כי בזכות המצות יהיה קיומה אבל יאמר כי בעונש העבירות תתגאל ותטמא ותכרת מן הקיום הראוי, והוא הלשון שתפסה בהן התורה "כרת" כענף הנכרת מן האילן שממנו יחיה שרשו. והוא מה שאמרו רבותינו (ספרי שלח קיב), מקרב עמה, ועמה שלום, כי הכרת של הנפש החוטאת יורה על קיום שאר הנפשות שלא חטאו, והן עמה שהן בשלום:

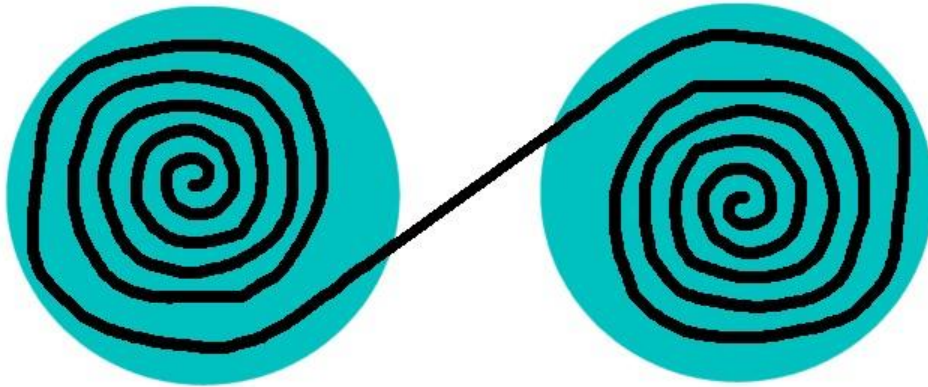
Liturgy

6. Morning Shacharis

My God, the soul which you have placed within me is pure. You have created it; You have formed it; You have breathed it into me. You preserve it within me; You will take it from me, and restore it to me in the hereafter. So long as the soul is within me, I offer thanks before You, Lord my God and God of my fathers, Master of all creatures, Lord of all souls. Blessed are You, Lord, who restores souls to the dead.

אֱלֹהִי. נְשָׁמָה שִׁנְתָּהּ בִּי טְהוֹרָה הִיא. אֲתָה
בְּרָאתָהּ. אֲתָה יָצַרְתָּהּ. אֲתָה נִפְחָתָהּ בִּי. וְאֲתָה
מְשַׁמְרָהּ בְּקִרְבִּי. וְאֲתָה עֲתִיד לְטַלְהָ מִמֶּנִּי.
וְלִהְיוֹתָּ בִּי לְעֵתִיד לְבוֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה
בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֵנִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי.
רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה
ה' הַמְחַיֵּר נְשָׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים

Relationship Between this and the Next World

7. Ramban, Drasha for Rosh Hashana

ואמרו רבותינו¹¹¹ כי הקב"ה הראה לו למשה ר' עקיבה ותורתו, אמר לו רבנו של עולם הראיתי תורתו הראיני שכרו, הראהו שהיו מחתכין בשרו במקולין, אמר לו רבנו של עולם זו תורה וזו שכרה, אמר לו שתוק כך עלה במחשבה לפני.

אבל המימרא הזו נאמרה בחכמה ועל פי ההיגיון שידוע הוא לכל מבין עם תלמיד שאין דנונין בעולם אלא ארבעה, וכן כל הדברים מושלמין בריבועים והנדונין כולם ארבעה חלקים הם, אחד שלא יבא לפני בית דינו, והשני שבא לפניו ולא גמרו דינו, והשלישי שחייבוהו ב"ד, והרביעי שזכרוהו ב"ד. החלק הראשון כסאו בטל שהכל עוברין לפני הקב"ה אין חשד ואין צלמות להסתר שם, נשאר בגדונין שלשה, כל הווכה בדינו נקרא צדיק גמור, כל המחוייב בדינו נקרא רשע גמור, המעויין שמשקלו שוה לכאן ולכאן נקרא בינוני. אם כן הרשע הגמור המוחלט שעבד ע"ז ועשה גילוי עריות ושפיכות דמים ועשה מצוה אחת לבדה שדינו של הקב"ה לשלם לו שכרה בעולם הזה שיחיה השנה הזאת, נקרא בכאן צדיק גמור לפי שנצטדק בדין עד שיחיה [כמו] אחאב שנ' בו¹¹² הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע וגו', נקרא צדיק גמור באותו הדין. וכן הרשעים גמורים יאלתר למיתה אפילו קיים כל התורה כולה והורה הלכה אחת לפני רבו ונתחייב מיתה בכך, נקרא בכאן רשע גמור לפי שהוא מחוייב בדינו. נמצא כל הכתובים בספר החיים שזכו לחיות עד ראש השנה הבא כולם צדיקים גמורים בדינם וכל הנכתבים בספר המתים שימותו בשנה ההיא כולם רשעים גמורין בדינם, וכל לשון התורה כך הוא הצדיק¹¹³ את הצדיק והרשע את הרשע, צדיק ורשע בדין זה, וצדיק אל תהרוג, וכן מה שהזכירו חיים ומיתה אינן כינויים בלבד, אלא תפסו הם חיים אב לטובות כולם ומיתה אב לרעות כולן זכינו כל עונשין שבעולם נגעים ומיתה בנים ועניות וכל מאורעות רעות של גוף בכינוי מיתה זכינו כל הטובות עשר ונכסים וכבוד

זו שלשה ספרים נפתחין בראש השנה שאלו השלשה ספרים כל באר העולם הם כוללים.

ויש לשאול והאיך פסק ר' יוחנן פסק הדין הגדול והעמוק הזה שכל רוי עולם תלוין בו, צדיקים גמורים נכתבין ונחתמין לאלתר לחיים, וכי כל הצדיקים חיים וכל הרשעים מתים, והלא עולם וכל חמדה שלו לרשעים הוא, והכתובים צוחי כנגדו יש¹¹⁴ צדיק אובד בצדקו, וכת'¹¹⁵ כי יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים, וכל שכן שפסק רשעים גמורים נכתבין ונחתמין לאלתר למיתה שהכתוב אומר¹¹⁶ ויש רשע מאריך ברעתו. וכל הנביאים אינן תמיהין אלא על זה, ואמר ירמיהו¹¹⁷ צדיק אתה ה' כי אריב אליך וכו', ואמר הבקוק¹¹⁸ למה תראיני און ועמל תביט ושוד וחמס לנגדי, ואומר¹¹⁹ כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעוקל. וכי לא ראה זה החכם ספר איוב מעולם שהוא מלא תוכחות על זה, וחביריו היו אומ' מתחילה כן כי הצדיקים מתקיימין והרשעים נכרתין ואיוב נצחן עד שתזרו והאריכו הענין להכרתת זרעם אחריהם ואיוב הלעיג עליהם כי חפצו בביתו אחרי ואליהוא השיב אליהם וכעס עליהם והקב"ה הצריכם כפרה על זה, כי¹²⁰ לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב. ומשנה שלימה שנינו¹²¹ אין בדינו שלוש רשעים אף לא ייסוריהן של צדיקים, וגרסת ספרי ספרד אין בדינו משלות הרשעים אף לא מייסוריהן של צדיקים, כלומר אין בדינו כלום לא מזה ולא מזה, ורבותינו מהפכים קערה זו, אמרו במסכת קידושין¹²² כל מי שזכותיו מרובין מעונותיו מריעין לו ודומה כמי ששרף כל התורה כולה ולא שייך ממנה אפילו אות אחת, וכן במדת הרשעים אמרו שם וכל שעונותיו מרובין מוכיותיו מטיבין לו ודומה כמי שקיים כל התורה ולא חיסר ממנה אפילו אות אחת. ומשה רבינו פירש דבר זה בפסוק¹²³ ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו כמו שתירגם אונקלוס,

If it is so Central, Why the Silence?

The Problem

The Reward

8. Vayikra 26:3-13

ג אם-בַּחֲקוֹתַי, תֵּלְכוּ; וְאֵת-מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ, וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם. **ד** וְנָתַתִּי גֶשְׁמִיכֶם, בְּעֵתָם; וְנִתְּנָה הָאֶרֶץ יְבוּלָהּ, וְעַץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיּוֹ. **ה** וְהִשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת-בְּצִיר, וּבְצִיר יִשָּׂיג אֶת-זֶרַע; וְאָכַלְתֶּם לַחֲמִמְכֶם לַשָּׁבֹעַ, וַיִּשְׂבַּתֶּם לְבַטַח בְּאַרְצְכֶם. **ו** וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְצְךָ, וַיִּשְׁכַּבְתֶּם וְאִין מִחֲרִיד; וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רְעָה, מִן-הָאֶרֶץ, וְחָרַב, לֹא-תֵעָבֵר בְּאַרְצְכֶם. **ז** וַיִּרְדְּפֶתְכֶם, אֶת-אֲיִבֵיכֶם; וְנִפְּלוּ לַפְּנִיכֶם, לְחָרָב. **ח** וַיִּרְדְּפוּ מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מֵאָה, וַיִּמָּאֵה מִכֶּם רַבְבָּה יִרְדְּפוּ; וְנִפְּלוּ אֲיִבֵיכֶם לַפְּנִיכֶם, לְחָרָב. **ט** וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם--וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם, וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם; וְהִקִּימְתִי אֶת-בְּרִיתִי, אֶתְכֶם. **י** וְאָכַלְתֶּם יֶשֶׁן, נוֹשָׁן; וְנִשְׁן, מִפְּנֵי חֲדָשׁ תּוֹצִיאֻהוּ. **יא** וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי, בְּתוֹכְכֶם; וְלֹא-תִגְעַל נַפְשִׁי, אֶתְכֶם. **יב** וְהִתְהַלַּכְתִּי, בְּתוֹכְכֶם, וְהִיִּיתִי לָכֶם, לֵאלֹהִים; וְאַתֶּם, תִּהְיוּ-לִי לְעָם. **יג** אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִהֵיֵת לָהֶם, עֲבָדִים; וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם, וְאוֹלַךְ אֶתְכֶם קוֹמִמְיוֹת.

The Relationship to Suffering

9. Bereishis 18:23-24

יח, כג וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר: הֲאִיךָ תִסָּפֵה, צָדִיק עִם-רָשָׁע. **יח, כד** אוֹלֵי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צָדִיקִים, בְּתוֹךְ הָעִיר; הֲאִיךָ תִסָּפֵה וְלֹא-תִשָּׂא לְמַקֹּם, לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצָּדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ.

11. Tehillim 73	10. Tehillim 79
-----------------	-----------------

<p>א מְזִמּוֹר, לְאִסְףּ; ב אֱלֹהִים, בָּאוּ גוֹיִם בְּנִחְלָתָךְ-- טַמְאוּ, אֶת הַיֵּכָל קִדְשְׁךָ; ג שָׁמוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם לְעַיִם. ד נִתְּנוּ, אֶת-נִבְלַת עֲבָדֶיךָ-- מֵאֲכָל, לְעוֹף הַשָּׁמַיִם; ה בָּשָׂר חֲסִידֶיךָ, לְחִיתוֹ-אֲרֵץ. ו שָׁפְכוּ דָמָם, כַּמַּיִם--סָבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם; וְאִין קוֹבֵר. ז הֵינּוּ חֲרָפָה, לְשִׁכְנֵינוּ; לַעֲג וְקָלַס, לְסָבִיבוֹתֵינוּ. ח עַד-מָה יִהְיֶה, תִּצְלָח לְנֶצַח; תִּבְעַר כְּמוֹ-אֵשׁ, קִנְאָתְךָ. ט שָׁפַךְ חַמְתְּךָ-- אֵל הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּךָ; וְעַל מַמְלְכוֹת-- אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ, לֹא קָרְאוּ. י כִּי, אָכַל אֶת-יַעֲקֹב; וְאֶת-נְהוֹ הַשָּׁמַיִם. יא אֶל-תִּזְכֵּר-לָנוּ, עֲוֹנוֹת רֵאשִׁינִים; יב מִהֵרָ, יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ-- כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. יג עֲזָרְנוּ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל-- עַל-דָּבָר כְּבוֹד-שִׁמְךָ; וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל-חַטָּאתֵינוּ, לְמַעַן שִׁמְךָ. יד לְמָה, יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם-- אִי־הָאֱלֹהִים: יִדְעוּ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ; נִקְמַת, דָּם-עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים. טו יֵאָדָּם לְפָנֶיךָ, אֲנִיָּקֵת אֶסִּיר: כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ--הוֹתַר, בְּנֵי תַמּוּתָהּ. טז וְהִשָּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׁבַעֲתִים, אֶל-חֵיקֶם; חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפְדָּךְ אֲדֹנָי. טז וְאֲנַחְנוּ עִמָּךְ, וְצִאֵן מְרַעֲיָתְךָ-- נוֹדָה לְךָ, לְעוֹלָם: לְדוֹר וָדוֹר-- נִסְפָּר, תִּהְלָתְךָ.</p>	<p>יב הִנֵּה-אֵלֶּה רְשָׁעִים; וְשִׁלְוֵי עוֹלָם, הַשְּׂגוּי-חַיִל. יג אֶד-רִיק, זִפְיָתִי לְבָבִי; וְאֶרְחָץ בְּנִקְלוֹן כַּפָּי. יד וְאֵהִי נְגוּעַ, כָּל-הַיּוֹם; וְתוֹכַחְתִּי, לְבָקָרִים. טו אִם-אֶמְרָתִי, אֶסְפָּרָה כְּמוֹ; הִנֵּה דוֹר בְּנֵיךָ בְּגִדְתִּי. טז וְאֶחְשָׁבָה, לְדַעַת זֹאת; עֲמַל הִיא (הוּא) בְּעֵינָי. יז כִּיחַלוֹם מִהִקִּיץ-- אֲדֹנָי, בְּעִיר צִלְמָם תִּבְזֶה. יח כִּי, יִתְחַמָּץ לְבָבִי; וְכִלְיוֹתִי, אֶשְׁתַּנְּנוּ. יט וְאֶנִּי-בַעַר, וְלֹא אֲדַע; בְּהִמּוֹת, הֵייתִי עִמָּךְ.</p>
--	--

12. Chabakuk 1:1-4

א הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר חָזָה, חִבְקוּק הַנְּבִיא. **ב** עַד-אֵנָּה יִהְיֶה שְׁוַעֲתִי, וְלֹא תִשְׁמַע: אֲזַעַק אֶלֶיךָ חֲמָס, וְלֹא תוֹשִׁיעַ. **ג** לְמָה תִּרְאֵנִי אֲנוּ וְעַמִּל תַּבִּיט, וְשֵׁד וְחֲמָס לִנְגִדִי; וַיְהִי רִיב וּמְדוֹן, וַיֵּשֶׂא. **ד** עַל-כֵּן תִּפּוּג תוֹרָה, וְלֹא-יֵצֵא לְנֶצַח מִשְׁפָּט: כִּי רָשָׁע מְכַתִּיר אֶת-הַצַּדִּיק, עַל-כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מֵעֶקֶל.

Solution

Expense Account and Salary

13. Rambam, Hilchos Teshuva Chapter 9

<p>This is how all matters are decided: The Holy One, Blessed Be He, gave us this Torah, which is a support of life, and anybody who does what is written in it and knows that everything contained in it is complete and correct, will merit life in the World To Come. He will merit [a portion] in proportion to</p>	<p><u>אלא כך הוא הכרע כל הדברים, הקב"ה נתן לנו תורה זו עץ חיים היא וכל העושה כל הכתוב בה ויודעו דעה גמורה נכונה זוכה בה לחיי העולם הבא, ולפי גודל מעשיו</u></p>
---	---

the magnitude of his actions and to the extent of his knowledge. The Torah assures us that if we fulfill it with joy and pleasure and always act according to it, then all things such as illness, war, famine, et cetera, which could prevent us from doing so will be removed, and all things such as plenty, peace, richness, et cetera, which will aid us in fulfilling the Torah will be influenced to come our way so that we will not have to occupy ourselves all day in [obtaining] bodily needs, but that we will be free to sit all day, learn and gather knowledge and fulfill commandments, in order to merit life in the World To Come. ...

ורוב חכמתו הוא זוכה, והבטיחנו בתורה שאם נעשה אותה בשמחה ובטובת נפש ונהגה בחכמתה תמיד שיסיר ממנו כל הדברים המונעים אותנו מלעשותה כגון חולי ומלחמה ורעב וכיוצא בהן, וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה כגון שובע ושלוש ורבויה כסף וזהב, כדי שלא נעסוק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להן אלא נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה כדי שנזכה לחיי העולם הבא...

Why It Needs to be That Way?

14. Tifferes Yisrael, Chapter 58 [Maharal]

התורה ... הוא תקון עוה"ז ... לקיים את סדר עולם הזה, ואם אתה אומר שיהיה מזכיר עוה"ב אם כן לא היה די בעולם הזה ליישר את בראויו רק כאשר מבטיח להם עוה"ב, א"כ ... לא היה שלם מצד עצמו וגו'

15. Rambam, Hilchos Teshuva Chapter 10

One should not think to oneself that one will fulfill the commandments of the Torah and occupy oneself in its wisdom in order to receive the blessings mentioned therein, or to merit life in the World To Come, and to avoid the transgressions against which the Torah warns in order to be saved from the curses mentioned therein, or in order not to be cut off from life in the World To Come, for it is not fitting to serve God in this manner. Anyone who does serve in this manner is doing so out of fear. This was not the [spiritual] level of the Prophets and Sages. Only ignoramuses, women and children serve in this manner, for they are educated to do so until their knowledge has increased sufficiently so that they will serve out of love.

2) Anyone who serves out of love and occupies himself with Torah and mitzvot and follows the ways of wisdom should not do so for any earthly reason[s] or out of fear of the curses or to receive the blessings, but should fulfil the truth because it is the truth. Out of this he will receive goodness. This level is a very high one, and not every wise person attains it. This is the level of Abraham the Patriarch, whom God called His 'friend', for the reason that he served God solely out of love. This is a level which God commanded, via Moses, us [to attain], as it is written, "And you shall love the Lord your God". Once a person loves God appropriately, he will fulfil the commandments out of love.

אל יאמר אדם הריני עושה מצות התורה ועוסק בחכמתה כדי שאקבל כל הברכות הכתובות בה או כדי שאזכה לחיי העולם הבא, ואפרוש מן העבירות שהזהירה תורה מהן כדי שאנצל מן הקללות הכתובות בתורה או כדי שלא אכרת מחיי העולם הבא, אין ראוי לעבוד את ה' על הדרך הזה, שהעובד על דרך זה הוא עובד מיראה ואינה מעלת הנביאים ולא מעלת החכמים, ואין עובדים ה' על דרך זה אלא עמי הארץ והנשים והקטנים שמחנכין אותן לעבוד מיראה עד שתרבה דעתן ויעבדו מאהבה. העובד מאהבה עוסק בתורה ובמצות והולך בנתיבות החכמה לא מפני דבר בעולם ולא מפני יראת הרעה ולא כדי לירש הטובה אלא עושה האמת מפני שהוא אמת וסוף הטובה לבא בגללה, ומעלה זו היא מעלה גדולה מאד ואין כל חכם זוכה לה, והיא מעלת אברהם אבינו שקראו הקב"ה אוהבו לפי שלא עבד אלא מאהבה והיא המעלה שצונו בה הקב"ה על ידי משה שנאמר ואהבת את ה' אלהיך, ובזמן שיאהוב אדם את ה' אהבה הראויה מיד יעשה כל המצות מאהבה.